

Stk. 2. Finder dispachøren grund dertil, kan han med et varsel af højst tre måneder indkalde fordringshaverne på den måde, han i det enkelte tilfælde anser det for mest hensigtsmæssigt.

Stk. 3. Enhver af de interesserede er pligtig til at meddele dispachøren alle de oplysninger og bevisligheder, som denne anser for nødvendige.

Stk. 4. Omkostningerne ved dispacheringen bæres af rederen.

Stk. 5. Tvistigheder om rigtigheden af dispachørens afgørelser kan indbringes for domstolene.

§ 260. Har rederen udbetalt alt, hvad der efter reglerne om begrænsning af ansvaret påhvilede ham, og viser det sig senere, at andre fordringshavere havde ret til andel i ansvarsbeløbet, er rederen ikke pligtig at betale noget yderligere, såfremt det må antages, at han, da udbetalingen fandt sted, ikke kendte til disses krav og ikke ved behørig undersøgelse kunne have skaffet sig kundskab om dem.

Stk. 2. Den fordringshaver, der har oppebåret, hvad der rettelig tilkom en anden, må tilsvare denne det oppebårne beløb, såfremt han havde kundskab om den andens fordring, da han modtog betaling.

§ 261. Reglerne om begrænsning af rederens ansvar finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor ansvar som nævnt i § 254 påhviler skibets ejer, bruger, befragter eller disponent. Det samme gælder ansvar, som påhviler skibsfører, mandskab eller lods eller nogen, som er ansat hos rederen, ejeren, brugeren, befragteren eller disponenten, for så vidt angår ansvar i forbindelse med udførelsen af tjenesten, selv om ansvaret er

opstået som følge af fejl eller forsømmelse af den pågældende.

Stk. 2. Summen af de beløb, hvortil rederen og de øvrige i stk. 1 nævnte personer kan begrænse deres ansvar, skal for fordringer opstået ved en og samme hændelse ikke kunne overstige de i § 255 fastsatte beløb.

§ 262. Reglerne i dette kapitel kommer til anvendelse i alle tilfælde, hvor begrænsning af ansvar påberåbes ved dansk domstol.

Stk. 2. For så vidt angår ansvar som nævnt i § 254, stk. 2, 1. punktum, skal spørgsmålet om, hvorvidt ansvaret er begrænset og i bekræftende fald til hvilket beløb, afgøres efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning finder anvendelse på tjensteaftalen, såfremt det pågældende land har tiltrådt Bruxelles-konventionen af 1957 om begrænsning af rederes ansvar.

§ 263. Handelsministeren kan bestemme, at andre ansvarsregler end i dette kapitel fastsat skal finde anvendelse på skibe hjemmehørende i lande, som ikke uden forbehold har tiltrådt og gennemført konventionen.

4. I § 273, stk. 2, § 274, stk. 2, og § 280 stk. 2, ændres „§ 263“ til „§ 260“.

§ 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af handelsministeren.

Bestemmelserne i tiende kapitel i sølov af 7. maj 1937, jfr. lovbekendtgørelse nr. 319 af 1. december 1937, skal dog fortsat finde anvendelse i tilfælde, hvor den hændelse, der danner grundlag for ansvaret, er indtruffet før denne lovs ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 18. juni 1957 nedsatte handelsministeriet et udvalg med den opgave i samarbejde med tilsvarende udvalg i de øvrige nordiske lande at revidere visse dele af den gældende sølov. Udvalget har i oktober 1962 afgivet sin 1. betænkning, der omfatter reglerne om søforklaring og om fordeling af bjærgeløn samt spørgsmålet om indarbejdelse i søloven af reglerne i den på den diplomatiske sørets-

konference i Bruxelles i 1957 vedtagne konvention om begrænsning af rederansvaret.

Under det stedfundne nordiske lovsamarbejde har der været enighed om at give disse tre spørgsmål prioritet forud for andre emner, som er optaget til drøftelse mellem sølovskomiteerne, og disse spørgsmål er nu færdigbehandlet på det nordiske plan. Efter at udvalgets betænkning var afgivet,